

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Moniky Javorové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **M. S.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Hrachovcem, advokátem se sídlem Palackého 195, Rožnov pod Radhoštěm, proti žalovanému **Ministerstvu zahraničních věcí ČR**, se sídlem v Praze-Hradčanech, Loretánské náměstí 101/5, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 307309/2014-KKN ze dne 10. 10. 2014, ve věci neudělení krátkodobého víza,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 307309/2014-KKN ze dne 10. 10. 2014, kterým byla posouzena žádost o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza v souladu s ustanovením § 180e odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a

o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců), tak, že bylo rozhodnutí Velvyslanectví České republiky v Tunisku (dále jen ZÚ Tunisko) ze dne 11. 8. 2014 o zamítnutí žádosti o udělení víza shledáno v souladu s ustanovením § 20 odst. 5 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Důvodem neudělení víza bylo obcházení zákona o pobytu cizinců s cílem získat vízum k pobytu na území České republiky.

Žalobce proti napadenému rozhodnutí v žalobě namítal, že sňatek s L. S. uzavřel v roce 2012. Jejich výpovědi ohledně společného soužití nebyly rozporné, oba shodně vypovídají, že o ruku požádal manželku žalobce a sňatek probíhal za účasti rodiny žalobce v Tunisku. Manželství bylo uzavřeno na úřadě dne 21. 6. 2012 a rodinná oslava proběhla následujícího dne; rodina žalobce hradila svatbu a manželka žalobce náklady na listiny potřebné ke svatbě. Počet účastníků svatby byl uváděn v rozmezí 100-300. O vízum žalobce žádal proto, že chce navštívit manželku a seznámit se s prostředím, v němž žije, a společně vyřešit otázku společného bydlení. Žalobce popírá zjištění správních orgánů, uvádí, že ovládá základy anglického jazyka a jeho manželka základní arabské pojmy. Skutkový stav byl nesprávně zjištěn. U jednání zástupce žalobce doplnil, že dne 30. 3. 2016 se žalobci a jeho manželce narodil syn S. S.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 16. 3. 2015 a u jednání uvedl, že správní orgány vycházely z poznatků zjištěných během pohovorů se žalobcem a jeho manželkou. Během těchto pohovorů byla zjištěna komunikační bariéra (neznalost anglického, resp. arabského jazyka ani na základní úrovni). Ve výpovědích manželů byly i věcné rozpory, které žalobce popírá. Z pohovorů vyplývá, že žalobce uvedl, že sňatek navrhla manželka, ona uvedla, že ji o ruku požádal manžel. Žalobce uvedl datum sňatku 28. 6. 2012, manželka pak ve dnech 21. – 22. 6. 2012. Žalobce uváděl, že manželka si hradila pouze svatební šaty, o listinách nehovořil. Na svatbě bylo podle žalobce přítomno 300 osob, podle jeho manželky 100 osob. Žalovaný podotknul, že v Tunisku je v posledních letech zaznamenán prudce stoupající trend nelegální migrace mladých lidí do zemí EU, a to prostřednictvím účelových sňatků. Podvodné sňatky jsou uzavírány zejména po seznámení se na internetu či během krátkých dovolenkových pobytů. Správní orgány vycházely z indikativních kritérií, stanovených ve Sdělení Evropské komise Evropskému parlamentu a Radě č. COM (2009) 313 final ze dne 2. 7. 2009. V neprospěch žalobce svědčily především jazyková bariéra, rozpory ve výpovědích, nízký sociální status (a s ním spojená nemožnost dostat se do EU jinak), neznalost základních informací o manželce a její vlasti; ve prospěch svědčila pouze délka trvání manželství, nicméně zkušenosti zastupitelských úřadů v oblasti Maghrebu ukazují, že tamní obyvatelé často udržují účelová manželství i dlouhodobě do okamžiku, kdy jejich rozvod nemůže mít vliv na jejich pobyt v zemích EU. Ke skutečnosti narození syna žalobce uvedl, že se jedná o skutečnost nastalou až po vydání napadeného rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „s. ř. s.“]), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce uzavřel dne 21. 6. 2012 v Hammametu v Tunisku manželství s českou občankou L.D., která je o tři roky mladší, než on. Dne 23. 7. 2014 podal na ZÚ Tunisko žádost o vydání krátkodobého schengenského víza pro pobyt zamýšlený v ČR od srpna do listopadu téhož roku i s potřebnými přílohami. Dne 23. 7. 2014 byl proveden pohovor se žalobcem; musel být veden v arabském jazyce poté, co žadatel nerozuměl rozhovoru zahájenému anglicky. Žalobce potvrdil údaje poskytnuté během předchozích pohovorů jako správné. Dne 11. 8. 2014 byla žádost o vízum ZÚ Tunisko zamítnuta pro obcházení zákona. ZÚ Tunisko vycházel zejména z pohovorů se žalobcem ze dne 16. 7. 2012 a s jeho manželkou, který mu byl doručen dne 26. 7. 2012. Z nich dovodil jazykovou bariéru a neshody, pokud jde o relevantní skutečnosti, týkající se jejich osobního, resp. společného života. Dne 11. 9. 2014 odeslal žalobce ZÚ Tunisko žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza, která byla postoupena žalovanému. Ten napadeným rozhodnutím shledal rozhodnutí ZÚ Tunisko v souladu se zákonem o pobytu cizinců.

Podle § 20 odst. 5 písm. e) zákona o pobytu cizinců se rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a na území hodlá cestovat společně s tímto občanem Evropské unie nebo cestovat za tímto občanem, který již na území pobývá, krátkodobé vízum neudělí, jestliže se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat vízum k pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství.

Žalobce v žalobě polemizoval se skutkovými zjištěními žalovaného. Jejich nesprávnost však nikterak neprokázal ani tato zjištění nevyvrátil. Zásadní skutečnost – totiž komunikační bariéra – byla opětovně potvrzena během pohovoru, kdy bylo zjištěno, že stejně jako před dvěma lety žalobce neovládá angličtinu ani na základní úrovni. K tomu přistupují i rozpory ve výpovědích žalobce a jeho manželky ohledně okolností jejich sňatku, a dále neznalost podstatných okolností ohledně osobních poměrů manželky žalobce. Skutkové okolnosti byly vyhodnoceny v souladu s indikativními kritérii, stanovenými Evropskou komisí, a byly jednoznačně vyhodnoceny jako odpovídající účelovému manželství za účelem získání pobytu na území EU.

Přezkoumávané rozhodnutí žalovaného je založeno na správní úvaze. Z odůvodnění rozhodnutí je seznatelné, jak žalovaný věc uvážil, o jaké skutečnosti opřel svůj právní závěr, proč považuje důvody žádosti za účelové (liché) a vyvrácené. Předestřená úvaha je logická, racionální a odpovídá reálným poměrům tak, jak byly žalobcem a jeho manželkou prezentovány v rámci provedených pohovorů. Obsah pohovorů vedených s oběma manžely je pro soud objektivním zjištěním, neboť oba manželé protokoly zaznamenávající jejich výpovědi podepsali a tím stvrdili správnost jejich obsahu. Částečné zpochybnění tohoto obsahu v žalobních tvrzeních soud vyhodnotil jako účelové a ničím nepodložené. Soud závěry žalovaného shledal přesvědčivými a argumentačně akceptovatelnými, takže se s nimi ztotožňuje.

Pokud se týče skutečnosti narození syna žalobce, ta nastala až po vydání napadeného rozhodnutí, proto k ní soud nepřihlížel, ani ohledně ní neprováděl dokazování. S ohledem na ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s. se ke skutkovým novotám v soudním řízení správním zásadně nepřihlíží (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 32/2006-99 ze dne 28. 3. 2007, publ. pod č. 1275/2007 Sb. r. NSS).

Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Žalovaný uplatňoval nárok na náhradu nákladů řízení spočívajících v cestovním k jednání před krajským soudem. Krajský soud v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 11/2014-47 ze dne 31. 3. 2015 náhradu nákladů řízení žalovanému nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 5. dubna 2016

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu